

ขอกราบงวนการประชุมต่าง ๆ ครั้งที่ ๗/๒๕๖๖
(ฉบับที่ ๗) สมัยที่ ๓๐ ชุดที่ ๑๗ วันพฤหัสบดีที่ ๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

หน้า	ชื่อผู้ขอแก้	แก้อย่างไร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ 7/2488 (สามัญ) สมัยที่ 2 ชุดที่ 3
วันพฤหัสบดีที่ 2 สิงหาคม พุทธศักราช 2488
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา 10.10 นาฬิกา.

ประธานสภาฯ : ที่นี้มีสมาชิกมาประชุม คนเป็นองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป

ในวาระที่ 1 กระู้ กะู้ 1 ของนายสุวิช พันธ์เศรษฐ เรื่องเงิน
เรียไรช่วยราชการทหาร

นายสุวิช พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ เงินเรียไรช่วยรบซึ่งทางจังหวัดได้
เรียไรไปจากราษฎรไปจังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนประมาณ 70,000 บาทเศษ ขอ
ทราบวาทางจังหวัดได้จัดส่งไปให้กระทรวงกล และใช้จ่ายในกิจการเช่นไร และทำไม
ทางรัฐบาลไม่ประกาศรับเงินจำนวนนี้ให้ราษฎรผู้บริจาคทราบ.

น.อ. หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
กระทรวงมหาดไทยยังไม่พร้อมที่จะตอบได้ เพราะเวลานี้ยังกำลังสนทนากับ
ประธานกอมในคราวหลัง

ประธานสภาฯ : กระู้ต่อไปของนายเปี่ยม มุฒยะโชติ เรื่องฝึกคกชวา

นายเปี่ยม มุฒยะโชติ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ บัดนี้ปรากฏวาทฝึกคกชวาได้เต็ม
ไปหมดในแม่ไก่ภาคทัง และคลองเชียร จังหวัดนครศรีธรรมราช กวรกวมภาคทัง
เรื่อต้องยุติกิจ เป็นการเดือดร้อนกับราษฎรมาก ไกรทราบวาทางรัฐบาลจะมีการ

ช่วยเหลืออย่างไรบ้าง เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของราษฎร

น.อ. หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

กระทรวงมหาดไทยขอประทานตอบว่า ผักกอกชะวาได้มีอยู่ตามแม่น้ำปากน้ำและคลอง
เข็ญจริง แต่ไม่เป็นเหตุถึงกับทำให้การคมนาคมทางเรือต้องยุติลงไปแต่อย่างใด
และเมื่อทางเจ้าหน้าที่เห็นมีผักกอกชะวาถูกกระแสน้ำไหลพัดพาารวมกันมาก ๆ
ก็ได้จัดการขอแรงราษฎรออกกวาดเสียมตลอดทุก ๆ ครั้ง ส่วนที่เหลือเป็นกลุ่มเล็ก
น้อยก็ไหลสู่ทะเล ถูกน้ำเต็มเข้าก็หายไปเอง

นายเปี่ยม มุณยะโชติ (นครศรีธรรมราช) :

ผักกอกชะวาได้มีอยู่เต็มไปหมด คือโดยตะเพาะอย่างถึงเป็นฤดูน้ำในคลองที่นายอำเภอ
ก่อน ๆ และจังหวัดประจำจังหวัดกัน ๆ ได้ทำหนังสือไว้ไม่ให้ไหลไปสู่ทางอำเภอ
ตัวไหน บัดนี้เป็นเวลา ๒ - ๓ ปีแล้วทางคณะกรรมการจังหวัดหาได้ทำหนังสือไว้ไม่
รัฐบาลจะสั่งให้สำนักงานจัดการที่เป็นระเบียบไว้ประจำทุก ๆ ปีตะเพาะแต่ฤดูน้ำ
เพียง ๕ เดือนเท่านั้นจะได้อหรือไม่

น.อ. หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ขอประทานตอบว่า จะได้รับไปพิจารณา

นายเปี่ยม มุณยะโชติ (นครศรีธรรมราช) :

พิจารณาหรือจะสั่งไปเลย

น.อ. หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ก่อนที่จะสั่งการลงไปอย่างใดจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงให้แน่นอนเสียก่อนว่า จะ
ช่วยเหลือประการใดที่จะช่วยได้แล้วจึงจะทำได้ ก่อนที่จะสั่งอะไรลงไปจะต้อง
พิจารณาเสียก่อน

ประธานสภา ฯ : กระตุกไปของนายสุวิทย์ พันธุเศรษฐี เรื่องชายผู้

ของรัฐบาลที่ถือหุ้นอยู่ในบริษัทจำกัด

นายสุวิทย์ หันนเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอถอน

ประมาณสภาฯ : กระทบออกไปของนายชด แสนสระดี เรื่องการเรียกร้อง
บังคับเอาเงินในการเกณฑ์แรง

นายชด แสนสระดี (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอกึ่งกระทู้อำนาจรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ ปรากฏว่ารัฐบาลชุดที่ลาออกไปแล้วก็ได้เกณฑ์
แรงราษฎรไปทำงานจังหวัดเพื่อบูรณะและอื่น ๆ โดยไม่ได้คำนึงถึงความเดือดร้อน
เจ็บป่วยล้มตายของราษฎร ในโอกาสที่มีการเกณฑ์แรงก็โดยกรมการอำเภอต่าง ๆ
ได้ถือโอกาสเรียกเงินหรือขอให้บริจาคเชิงบังคับ มีระดับแล้วจะอยู่เกณฑ์ไปทำงาน
บางอำเภอก็ให้ราษฎรนำเงินมาเสียที่ว่าการอำเภอ หรือให้สมัครพรรค กำนันผู้ใหญ่บ้าน
เป็นผู้กระเทาะไปเรียกเก็บเอาตามบ้านเรือนราษฎรแล้วรวบรวมส่งอำเภอก็มี
บางราษฎรไม่มีเงินเสียให้ครบตามต้องการของกรมอำเภอ ต้องทำการเล็กน้อยไม่
ทสหาหรือฝากกระตังสำหรับใช้ก่อสร้างมาทดแทนก็มี เมื่อกรมการอำเภอได้รับเงิน
ที่เรียกบังคับให้บริจาคแล้วก็ออกไปสำคัญรับเงินให้โดยเห็นว่า ได้รับเงินจากราษฎร
ซึ่งยินดีเสียสละช่วยราชการทหารหรือสาธารณประโยชน์ หรือช่วยบำรุงอำเภอ การ
เรียกร้องเอาเงินเชิงบังคับให้ราษฎรยินดีบริจาคท่านเองที่กล่าวว่ามีแทบทุกหมู่บ้าน
ตำบล และอำเภอที่มีการเกณฑ์แรง ขอทราบว่ ๑. เงินที่ราษฎรต้องเสียให้กรมการ
อำเภอตั้งกล่าวข้างต้นนี้รวมทั้งสิ้นทุกจังหวัดที่มีการเกณฑ์เป็นเงินเท่าใด ให้แยก
เป็นรายอำเภอ

๑. เงินที่ได้มาจากข้อ ๑ ได้ถูกใช้จ่ายไปอย่างไร ยังคงเหลืออยู่
มากน้อยเท่าใด แยกเป็นรายอำเภอ

๒. วิธีเรียกร้องเชิงบังคับให้ราษฎรต้องยินดีเสียสละเงิน ถ้าไม่มีเสีย
สละแล้วจะต้องถูกเกณฑ์ไปทำงานเช่นนี้ รัฐบาลนี้เห็นว่าชอบธรรมแล้วหรือ จะช่วย

เหตุอันควรผู้เดือดร้อนอย่างไร

น.อ. หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
กระทรวงมหาดไทยขอประกาศแก่ราษฎรทั่วทุกชั้น และ ข้าราชการทั่ว ๆ ไป ว่า เรื่องนี้เป็นข้อ
เท็จจริงซึ่งคณะกรรมการสอบสวนการ เกณฑ์แรงกำลังสอบสวนอยู่

๓. รัฐบาลไม่มีความหมายที่จะให้มีการบังคับคดีที่ราษฎร ถ้ามีพฤติการณ์
ปรากฏว่าจังหวัดหรืออำเภอใดเรียก ร้องเชิงบังคับให้ราษฎรต้องส่งเงินหรือนำเงิน
ไปใช้จ่ายในทางที่ไม่สุจริตแล้ว ก็จะได้พิจารณาต่อไป

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : เนื่องจากทางรัฐบาลได้สั่งให้มีการ
สอบสวนในเรื่องนี้มาตามแล้ว แต่ยังไม่สอบสวน ไม่เสร็จสิ้นคดีนี้ แต่ทางจังหวัดก็ได้มีการ
สอบสวนเสร็จสิ้นไปแล้ว ฉะนั้นที่สอบสวนเสร็จสิ้นไปแล้วนั้นทางกระทรวงมหาดไทย
จะได้เสนอมาให้สภา ฯ นี้ทราบหรือไม่

น.อ. หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
กระทรวงมหาดไทยได้รับรองต่อสภา ฯ นี้แล้วว่า เมื่อสอบสวนโดยคณะกรรมการใดจะ
ได้ส่งมาให้สภา ฯ ทราบตามที่ได้สั่งแล้วไว้

ประธานสภา ฯ : กระทู้ข้อไม่ของนายผล แสนสระดี เรื่องการดำเนิน
การของสภา ฯ เศรษฐกิจ

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านนายก
รัฐมนตรีดังต่อไปนี้ ความที่รัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาปัญหาเศรษฐกิจขึ้นนั้น
ขอเรียนถามว่า

๑. คณะกรรมการพิจารณาปัญหาเศรษฐกิจจะมีนโยบายในเรื่องส่งเสริม
การอุตสาหกรรมในครอบครัวด้วยหรือไม่ จะเลือกการเข้าระดมจำอันเป็นผลร้ายแก่
ราษฎรเสียหรือไม่

๒. การประกอบกิจการพาณิชย์กรรม ส่วนที่เป็นเขตสงเคราะห์ หรือที่เรียกว่า

"รัฐพาณิชย์" นั้น ขอทราบว่าการคณะกรรมการพิจารณาปัญหาเศรษฐกิจจะแก้ไขปรับปรุง
อย่างไร

๓. มีองค์การหลายแห่ง เช่น องค์การประกอบธุรกิจค้าขาย และ
องค์การควบคุมส่งเสริมการค้าในกระทรวงพาณิชย์ ก่อให้เกิดความขัดข้อง
ไม่สะดวกในการประกอบการทางพาณิชย์แก่บรรดาพ่อค้าประชาชนเป็นอันมาก คณะ
กรรมการพิจารณาปัญหาเศรษฐกิจมีนโยบายในทางที่จะไปข่มเล็กเล็ย้างหรือไม่
เพราะเหตุใด

๔. ในด้านกลศกรรรม คณะกรรมการพิจารณาปัญหาเศรษฐกิจ มีนโยบาย
ที่จะให้รัฐบาลเข้าครอบงำแทรกแซงหรือส่งเสริมประการใด เพียงใด

๕. มีบริษัททั้งราชการ หรือบริษัทที่รัฐบาลมีส่วนอยู่ด้วยได้เข้าทำการ
กลศกรรรมเสียเองก็มี คณะกรรมการพิจารณาปัญหาเศรษฐกิจจะทำอย่างไรกับบริษัท
เหล่านี้

พ.ศ. ดวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอประทานถามว่า ใ

๑. ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัวนี้ รัฐบาลไม่มีนโยบายที่จะเข้าครอบงำ
และก่อให้เกิดผลร้ายแก่ราษฎรอย่างใดเลย

๒. ในเรื่องรัฐพาณิชย์นี้ รัฐบาลมีนโยบายที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องแต่เพียง
ที่สุด และเพียงที่จำเป็นจริง ๆ เท่านั้น เวลาที่กำลังพิจารณาที่จะเลิกกิจการเหล่านี้
อยู่แล้ว แต่รัฐบาลพยายามที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้ผลกระทบที่อันตรายเป็นจำนวนมาก
ที่ยึดอาชีพในองค์การ เหล่านี้

๓. องค์การใดที่ก่อให้เกิดความขัดข้องไม่สะดวกในการประกอบการ
พาณิชย์ของประชาชนแล้ว รัฐบาลย่อมจะต้องข่มเล็กทั้งนี้ แต่จะต้องอาศัยข้อเท็จจริง
หลายประการ เพื่อประกอบการพิจารณา

4. ในคําทักสิกรรม รัฐบาลไม่มีนโยบายที่จะใช้ค่าธรรมเนียมหรือแทรกแซง
แต่อย่างใดเลย รัฐบาลมีแต่ความปรารถนาที่จะส่งเสริมให้ราษฎรประกอบกิจการอาชีพ
ประเภทใดโดยเสรี และพยายามที่จะช่วยเหลือมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

5. รัฐบาลไม่มีนโยบายที่จะให้สิทธิถึงราชการหรือบริษัทที่รัฐบาลมีหุ้น
ไปทำการแข่งขันในเรื่องอุตสาหกรรมกับราษฎรเลย การที่มีบริษัทถึงราชการหรือบริษัท
ที่รัฐบาลมีหุ้นลงมือทำอุตสาหกรรมด้วยนั้น ก็เพื่อจะส่งเสริมหรือให้เป็นตัวอย่างแก่ราษฎร
เท่านั้น

ประธานสภา ฯ : หมวดวาระจะพูดแล้ว ต่อไปนี้ข้าพเจ้าได้รับมติ
ของทางรัฐบาลจะมีหนังสือขอไปเปิดขบวนระเบียบวาระ โดยขอให้อย่าง
พระบรมมถัดพิจารณาเรื่องวิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่งเคยแพร่ข่าวอันเป็นการทำให้เสียสัมพันธ
ไมตรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสนธิสัญญาทางไมตรีกับประเทศไทยใน
ภาวะสงคราม พุทธศักราช 2488 ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว
ขึ้นพิจารณาก่อนนี้ มีผู้ใดมีความเห็นอย่างไรหรือไม่

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ก็ถือว่าที่ประชุมได้อนุมัติ
ต่อไป ขอให้พิจารณาว่า พระบรมมถัดพิจารณาเรื่องวิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่งเคยแพร่ข่าวอัน
เป็นการทำให้เสียสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสนธิสัญญาทางไมตรี
กับประเทศไทยในภาวะสงคราม พุทธศักราช 2488 ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ 2 และที่ 3 ต่อไป ~~.....~~

ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิธีปฏิบัติในการคุ้มครองซึ่งแผน
 แห่งชาวอินเดียนแดงทำให้เสียสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศ
 ที่มีสนธิสัญญาทางไมตรีกับประเทศไทยในภายจะสงคราม พุทธศักราช 2488

(เฉพาะมาตราที่กรมการแก้ไข)

มาตรา	ความเดิม	กรมการแก้ไข
3	เมื่อมีหลักฐานอันควร เชื่อได้ว่า ใดมีผู้กระทำ การ แขนงพรชาวไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ อันอาจทำ ให้เสียสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศไทยกับ ประเทศที่มีสนธิสัญญาทางไมตรีกับประเทศไทย หรืออาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในเจตจำ นงของรัฐบาลอันมีต่อประเทศซึ่งมีสนธิสัญญาทาง ไมตรีกับประเทศไทย ให้เจ้าพนักงานตำรวจ หรือสารวัตรทหารรายงานพฤติการณ์และระบุ ผู้ก่อเหตุกล่าวหาไปยังรัฐบาล เพื่อจัดแจงแผนคดี เป็น	เมื่อมีหลักฐานอันควร เชื่อได้ว่า ใดมีผู้กระทำ การ แขนงพรชาวไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ อันอาจ ทำให้เสียสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศไทย กับประเทศที่มีสนธิสัญญาทางไมตรีกับประเทศ ไทย หรืออาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดใน เจตจำนงของรัฐบาลอันมีต่อประเทศซึ่งมีสนธิ สัญญาทางไมตรีกับประเทศไทย ให้คณะกรร มการประจำจังหวัดที่ตั้งขึ้นตามความในพระราช บัญญัติว่าแห่งบทที่ ๓๖ หรือสารวัตรทหาร รายงานพฤติการณ์และระบุตัวผู้ก่อเหตุกล่าวหาไป ยังรัฐบาล เพื่อจัดแจงแผนคดีเป็น
4	เมื่อรัฐบาลได้รับรายงานดังกล่าวในมาตรา 3 รัฐบาลจะจัดส่ง เรื่องในคณะกรรมการซึ่งตั้ง ขึ้นตามความในพระราชบัญญัติพิจารณาและ เพื่อป้องกันมิให้แผนพรชาวต่อไป ให้เจ้า พนักงานตำรวจหรือสารวัตรมีอำนาจจับกุมและ ความคุมบุคคลนั้นก่อน	เมื่อรัฐบาลได้รับรายงานดังกล่าวในมาตรา 3 รัฐบาลจะส่งไทยรายงานนั้น เสียหรือจะ จัดเรื่องในคณะกรรมการกลางซึ่งตั้งขึ้นตาม ความในพระราชบัญญัติพิจารณาและเพื่อ ป้องกันมิให้แผนพรชาวต่อไป ให้เจ้าพนักงาน ตำรวจหรือสารวัตรมีอำนาจจับกุมและคุม บุคคลนั้นก่อน
471	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่	ทุกจังหวัดให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะ กรรมการประจำจังหวัด" ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยตั้งขึ้น ประกอบด้วยข้าหลวงประจำ จังหวัด เป็นประธานและกรรมการอื่นอีกสี่ นาย เพื่อปฏิบัติการควบคุมความในพระราชบัญญัติ นี้ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดมีอำนาจทำการ สอบสวน และมีอำนาจสั่งพนักงานสอบสวนให้จับ และความคุมผู้ถูกกล่าวหาและทำการค้นใด ทั้ง ให้มีอำนาจในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาชญากรรมในส่วนที่เกี่ยวกับ

ประธานสภา ฯ : ขอให้เลขานุการ

กล่าวการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติการแก้ไขมีปฏิทินภายในภาคหนึ่งโดยพระ

เจ้าคณะเป็นการทำงานให้สัมพันธ์กันไมตรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสนธิสัญญาทาง
ไมตรีกับประเทศไทยในภาวะสงคราม พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติไม่มี
การแก้ไข ลำบรรทัด ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๓ มีผู้แปรญัตติมีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

10.๒๕ น.

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครหรืออยุธยา) : ความที่คณะกรรมาธิการ ได้แก้ไข
มาตรา ๓ กับมาตรา ๔ ให้ผิดไปจากของเดิมของรัฐบาลเป็นจำนวนมากนั้น ข้าพเจ้า
มีความสงสัยเป็นอย่างมากว่ามีเหตุผลอย่างไร แต่เมื่อได้อ่านดูความร่างที่ร่างใหม่
ก็อยากจะขอขอบใจท่านคณะกรรมาธิการพยายามที่จะช่วยเหลือราษฎร เป็นอย่างยิ่ง แต่
เมื่อได้อ่านให้ละเอียดแล้วจะแลเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติที่แก้ไขใหม่ทั้งมาตรา ๓ และ
มาตรา ๔ นั้นก็จะเป็นการผูกมัดราษฎรมากขึ้น กล่าวคือข้าพเจ้าอยากจะเริ่มกับ
ท่านสมาชิกที่ไม่มีร่าง ก็อยากจะขอถือโอกาสอ่านร่างทั้งเก่าและใหม่ให้ฟัง เพื่อเป็น
เครื่องประกอบการวินิจฉัยว่า ร่างใหม่จะดีหรือว่าร่างเก่าจะดี ความในมาตรา ๓ มีว่า
ความร่างเดิม "เมื่อมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ได้มีผู้กระทำการเบียดเบียนชาวไม่ว่าโดย
วิธีใด ๆ อันอาจทำให้สัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสนธิสัญญาทาง
ไมตรีกับประเทศไทยหรืออาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในเจตจำนงของรัฐบาลอันมีต่อ
ประเทศซึ่งมีสนธิสัญญาทางไมตรีกับประเทศไทย ให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือสารวัตรทหาร
รายงานพฤติการณ์และระบุนผู้กล่าวหาไปยังรัฐบาล เพื่อจัดการแก่งคุกคาม" นี้ความ
ร่างเดิม ข้าพเจ้าใคร่เริ่มกับท่านสมาชิกในชั้นนี้เสียก่อนหนึ่งก่อนว่า มีความสำคัญ
อยู่ในร่างเดิมนี้ ก็คือสารวัตรทหารหรือตำรวจเท่านั้นจะต้องเป็นผู้รายงานไปก่อน ขอ
ได้โปรดพิจารณาญัตติร่างเดิม

ยังมีรัฐบาล ๆ ก็ส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการ ซึ่งตั้งขึ้น ไปพิจารณา เมื่อคณะกรรมการ
พิจารณาเห็นสมควร ก็ส่งจับกุมกุมตัวผู้ผิดได้ ในร่างเดิมก็มีความว่า อำมาตย์
จับกุมกันอยู่ที่คณะกรรมการกลางคณะเดียวเท่านั้น ส่วนร่างที่แก้ไขไปตั้งคณะกรรมการ
ประจำจังหวัดขึ้นโดยมีข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นประธาน และขอให้ท่านได้โปรดดูตอน
ท้าย คือข้อสังเกตของคณะกรรมการว่า "การตั้งกรรมการประจำจังหวัดนั้น จะต้องตั้ง
ผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการร่วมด้วยทุกจังหวัด" รวมเป็น 8 นาย เพราะฉะนั้นในร่างที่
แก้ไขข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีอะไรเลย คือทำไมเราจะต้องไปตั้งกรรมการจังหวัดคอย
รายงาน ที่มาที่รายงานก็มีทั้งตำรวจและสารวัตร อยู่แล้วที่จะต้องคอยรายงาน แล้วเรา
จะรับเอาบาทมาทำไมที่มีผู้แทนอยู่ด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วข้าพเจ้าเห็นว่าคณะกรรมการ
ที่ตั้งขึ้นมีอำนาจแต่เพียงรายงานเท่านั้น โดยจะเพาะอย่างอื่นมาผูกพันเป็นส่วนตัวแล้ว
ไปทำไมจะเข้าไปร่วมกับเขาเลย ท่านอยากจะเป็นพนักงานสอบสวนหรือ ท่านอยาก
จะตั้งอำมาตย์จับคนในจังหวัดของท่านหรือ ซึ่งการกระทำทั้งนี้ไม่เห็นได้ความอะไรเลย
และอำมาตย์จับเดิมก็ก็เป็นบุคคลซึ่งสังกัดพระกรุณาไปรุดเกล้า ๆ ตั้งขึ้นซึ่งก็เป็นบุคคล
ชั้นสูงให้ความยุติธรรมดีแล้ว แยกกันเขียนใหม่อยู่ในมาตรา 4 ทวิ คณะกรรมการมี
อำนาจจับกุมสอบสวนและค้น ได้ตามวิธีพิจารณาคดีความอาชญาซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเจตนาของ
คณะกรรมการก็หวังว่าจะช่วยราษฎร แต่ถ้าจะแก้กันไปแก้ไปมากก็จะเป็นการดูถูก
อย่างที่ท่านเจ้าคุณวิฑูรย์ เคยว่า การจับกุมกันซึ่งตั้งกรรมการขึ้นทุกจังหวัดก็จับได้โดยไม่
ต้องส่งมาจนถึงข้างบน เขาคงจับกุมก็ได้/๘๘/ ในระหว่างพิจารณา ข้าพเจ้าเห็นว่าอำนาจ
ชั้นสูงซึ่งรัฐบาลร่างมาก็คงแก้แล้วไม่ควรจะไปให้ไว้กับชั้นต่ำอย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่ง
กรรมการที่ผู้แทนอยากเป็น ข้าพเจ้าขอขอบคุณ คือการให้สิทธิทั่ว ๆ ไปแต่การเป็น
กรรมการนี้จะครบครันครบ เป็นการไปทรงพระเดชกัน ผู้แทนราษฎรของเรา มีหน้าที่ในการ
ทรงพระคุณเท่านั้นเอง เราเข้าไปประชุมเขากล่าวเสียงข้างมากสั่งให้จับเราเสียง

เกี่ยวก็ไปโต้แย้งอะไรไม่ได้ ผลที่สุดปรากฏว่าผู้แทนของเราเองจับคนของเราเอง
 ในสองอาณาจักร ข้าพเจ้าคิดว่าไม่น่าจะเข้าไปรับนิคมเลย และการที่กรรมการ ๕
 คนและมีข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นประธาน นอกจากเราเสี่ยงเกี่ยวกับทำอะไรไม่ได้
 ผลที่สุดจะกลายเป็นว่าผู้แทนจังหวัดในจังหวัดของผู้แทนเอง ผู้เราออกไปอยู่ข้างนอก
 ก็คอยช่วยไม่คิดว่าหรือ คิดว่าที่จะไม่จึง รวมอยู่ในคณะกรรมการ และสมัยประชุมเราก็ออก
 ไปไม่ได้ บอกตัวอย่าง พอละหวารวมภาคไทยสั่ง ไม่ก็ถึงนายที่ เป็นกรรมการอยู่ข้างบน
 เหนือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ไปหรือทางไหนจับกับเจ้านายว้าวอด
 หมดแล้วเราก็พลอยเสียไปด้วยไม่รู้เรื่องอะไร เคยเช่นนี้ แล้วผลที่สุดเราจะวิ่งเต้น
 ช่วยเหลือก็วิ่งไม่ได้ เพราะเราก็เป็นกรรมการอยู่ในคณะนั้นแล้ว ทำไมเราจะแสดงหา
 ล้ามาจ ไม่ก็จะชอบ ถ้าเราอยากเป็นกรรมการข้าพเจ้าคิดว่าเราเป็นกรรมการของ
 บริษัทจะดีกว่ากรรมการชนิดนี้อีก บริษัทชาวไทยหรือบริษัทอะไรใหญ่ๆ ๗ ขยายมาขอ
 ทำนายข่างประไรบางทีได้เป็น หรือกรรมการรถไฟ เวลาที่รถไฟเกิดอุบัติเหตุ ๗
 เช่นนี้ก็ได้ แล้วจะเป็นกรรมการที่ใช้อย่างนี้ไม่งานเลยมีแต่ทางเสียไม่มีทางได้ เราไม่ควร
 จะเข้าไปร่วมด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าความร่างที่คณะกรรมการร่างใหม่
 หนักยิ่งจะเป็นการผูกมัดประชาชน ไม่ยิ่งกว่าร่างที่รัฐบาลร่างมาแต่เดิม เพราะเหตุว่า
 ไม่ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดมีอำนาจจับกุมคนตามต้น/ที่จะ ไร ยิ่งไปก็ในโทษเลย
 ข้าพเจ้าคิดว่าเจตนาของท่านนี้ดีหรือ ออก แต่ผลที่ได้รับจะกลับตรงกันข้าม ปล่อยให้ตาม
 ร่างเดิมจะดีกว่า และอีกประการหนึ่งในทางปฏิบัติ สมมติว่าในทางปฏิบัติ เหตุการณ์ที่
 เกิดขึ้นที่ข้าพเจ้าทราบแล้วมันเป็นเรื่องการ แขนงหรือชาวอุทกภัยที่เกิดขึ้นที่กรุงเทพฯ เท่านั้น
 ไม่ใช่เกิดขึ้นความทุกข์ของเรา/ที่ เกิดในเมืองหลวงเท่านั้น รัฐบาลก็มีความประสงค์จะ
 ปรามปรามคนในนี้ก่อน แต่ว่าเราควรจะไปถึงกรรมการขึ้นทั่วประเทศ ที่ไม่สำรวจและ
 สวรรค์ที่ได้รับคำสั่งก็เกิด เป็นโรคระบาดทั่วประเทศ แทนที่จะเจียม ๆ แต่ก็เคยจับกุม

ให้เกิดเรื่องรววขึ้นเปล่า ๆ ในหัวพระ รชอาณาจักรชาติ เจ้าเห็นว่ารัฐบาลมีความ
ประสงค์ในวงแคบ แต่ว่าเราทำให้เป็นวงกว้างขึ้นก็ไม่สมควร จริงอยู่ในกรณีที่คณะ
กรรมวิธีการ ได้พยายามแก้ไขก็คือเพื่อนของข้าพเจ้าและคิดว่าพยายามที่จะไม่ให้รัฐบาล
ได้ใช้อำนาจข่มขู่หรือเรียกว่าเป็นการแข็งข้ออะไรอย่างที่ว่าข้าพเจ้าเสียดาย ข้าพเจ้า
เห็นด้วย แต่ว่าอย่าลืมว่ากฎหมายฉบับนี้มีความประสงค์เพียงแต่จะคุ้มครองตัวเอาไว้เท่านั้น
ถ้าจะพูดถึงว่าบุคคลหนึ่งจะทำอันตรายแก่ชาติหรือทำให้ชาติได้รับความเสียหาย ยังมีกฎหมาย
อีกหลายฉบับ อย่างกฎหมายซึ่งข้าพเจ้าจำไม่ได้ก็คือกฎหมายลักษณะอาชญากรรม มาตรา ๑๐๘
ในหมวดว่าด้วยทำให้เสื่อมเสียความดีความชอบไมตรีกับต่างประเทศจะจับกุมไปลงโทษได้ ซึ่งมี
โทษจำคุกหนึ่งถึง ๖ ปี เพราะฉะนั้นนอกจากจะขอศกท/ก/ที่ร้องสมาชิกในสภา ฯ นี้
ว่า อำนาจเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่รัฐบาลขอมาเพื่อจะปราบปรามเหตุร้ายให้สงบไม่เร็วไม่ช้าจะ
ระแวงผิด รัฐบาลเพียงส่งสอนคนให้กระทำการชั่วเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ได้แล้ว เราเอาอำนาจ
ไปหมดแล้วไว้ข้าพเจ้าคิดว่าอาจจะเป็นผลร้ายกับราษฎรของเราก็คงได้ ข้าพเจ้าเคยคุยกับ
อธิบดีตำรวจ วรกร วรทึง เมื่อคราวเป็นกรรมการร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยคดีอาชญากรรม
ในครั้งนั้นข้าพเจ้าพยายามที่สุดที่จะช่วยเหลือราษฎร ขอให้ในร่าง คือว่าเรามีหมาย
ไปแก้ต่างได้ แต่ท่านอธิบดีได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า ที่จริงทำแต่เฉพาะวงสิทธิ์ของราษฎร
ก็ดีแล้ว แต่ท่านได้ยกตัวอย่างว่าพระ รชบัญญัติมีองค์กักรัฐธรรมนูญซึ่งแต่เดิมเมื่อครั้ง
รัฐบาลของขงจนเจ้าคุณหมอด ได้มีผู้แทนเสนอขอให้เลิก เจ้าคุณหมอดได้ไปตามท่านว่า เขา
จะเลิกกันเป็นอย่างไร ท่านก็บอกว่าจะไม่ขัดข้องเมื่อเราปรนปรนไม่ได้เราก็จะใช้
กฎหมายอาชญากรรมปรนปรนเลขที่เดียว ต่อมาเมื่อเกิดมีการคิดประทุษร้ายขึ้น ในจำพวก
๑๘ คน ท่านก็ขัดข้องอย่างว่าพวก ๑๘ คนจะไม่ยอมยกให้เรามีกฎหมายป้องกันรัฐธรรมนูญ
อยู่แล้วพวก ๑๘ คนจะไม่มาถูกอย่างนี้โดย คือท่านแยกไปเสียความกฎหมายป้องกัน
รัฐธรรมนูญ แล้วเหตุการณ์ก็อาจจะระงับลงไม่ได้ ท่านยกตัวอย่างอีกเรื่องหนึ่งให้ฟัง

คือมีคนหนึ่งแต่ข้าพเจ้าไม่ยกเอาตามมากล่าว คือว่าเดี๋ยวนี้เป็นผู้แทนราษฎรแล้ว
 ได้ถูกพระบรมมณเฑียรบาลสั่งให้ไปตั้งอยู่ในเขตต์ต่างจังหวัด
 และได้ไปสร้างบารมีแล้วก็ได้มาเป็นผู้แทนราษฎร ถ้าหากว่ากฎหมายชนิดนี้เรา
 ระวังเกินไปถ้าหากว่ามีบุคคลซึ่งคิดท้าวลาขันธ์กับขโมยให้หาบ้านเมืองเกิดอันตราย
 ขึ้น เราจะไม่ยอมปล่อยให้เห็นไปเช่นนี้หรือ ข้าพเจ้าเชื่อว่าคณะรัฐมนตรีเขาไม่ได้เอ็ง
 ก็เอาด้วยดล เขาก็เอากฎหมายอื่น ๆ ขึ้นเอา หรือเมื่อมีการฟ้องผู้เขาก็จึงเพื่อชาติ
 อย่างนี้ก็มีโรกร้ายไปกว่านั้นหรือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าด้วยเหตุผลที่จะให้อำนาจ
 แก่รัฐบาลไม่บังเล็กน้อยเท่าที่เราก็คงไม่อาจจะระวังอะไร โทษ ๆ เราก็คงไว้ใจแล้ว
 รัฐบาลที่พิพากษาเราอย่างเบ็ดเสร็จ และรัฐบาลที่ก็เป็นรัฐบาลที่เราต่างตั้งใจ เราไม่
 ควรจะระวังเหมือนรัฐบาลเก่า และอีกอย่างหนึ่งที่แก้ไขกันถ้าดีกว่าเก่าข้าพเจ้าก็ไม่
 ว่าจะอะไร แต่ที่แก้ไขกันเขาใหม่อำนาจจับกุมถึง ๒ ครั้ง คณะกรรมการจังหวัดก็มีอำนาจ
 จับกุมได้ซึ่งเป็นการแก้ไขให้แรงขึ้น แต่เรื่องเดิมเขาเขียนว่าให้มีคณะกรรมการทรง
 พระกรุณาไปรดเกล้า ๆ สั่งจับเท่านั้น ทำไมเขียนอย่างนี้เป็นการช่วยราษฎร แต่
 พุทธศักราชไม่เป็นการช่วยราษฎรกับเป็นการผูกมัดราษฎร คืออำนาจกลับไปอยู่กับ
 คนชั้นต่ำ ตามร่างของรัฐบาลอำนาจที่จับกุมอยู่กับคนชั้นสูง ไม่ใช่อยู่กับคนชั้นต่ำ แต่
 นี้ไปเขียนใหม่อำนาจ ๒ คณะกรรมการ คือกรรมการชั้นต่ำก็จับได้ กรรมการชั้นสูง
 ก็จับได้ ขอให้ท่านสมาชิกทรงดูที่หรือว่าอย่างไทยจะเป็นการสมควร เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย และขอให้ท่านดูสั้วร่างเก่าหรือร่างใหม่ดี ถึงแม้จะมี
 เจตนาคือข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนี้ควรให้เห็นไปตามร่างของรัฐบาล

10.40 น.

นายสุวิชัย พันธุเสรมธุ (กรรมาธิการ): กรรมาธิการใดจะขอทำความเข้าใจ
 เข้าใจให้ท่านบรรดาสมาชิกสภา ฯ เพื่อทราบในกรณีที่ต้องแก้ไขกฎหมายนี้ ตามที่ท่าน
 ผู้แทนนครหรือผู้ชวยได้ยกเหตุผลที่ขึ้นอภิปรายในกรณีที่มีการแก้ไขโดยกรรมการว่า

กฎหมายนั้นได้แก้ไขไปไม่มีผลดี ผู้เราในกฎหมายตามร่างเดิมของรัฐบาลไม่ได้ ใน
 เหตุผลเช่นนี้ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านสมาชิกผู้ใดบางที่จะสำคัญผิดซึ่งข้าพเจ้าจะอธิบายให้
 ที่ประชุมที่ทราบโดยละเอียดต่อไป สำหรับในมาตรา 4 ข้อความเดิมมีว่า "เมื่อรัฐบาล
 ได้รับรายงานถึงกล่าวในมาตรา ๑ รัฐบาลจะจัดส่งเรื่องให้คณะกรรมการซึ่งตั้งขึ้น
 ความความในพระธรรมนูญที่พิจารณา และเพื่อมองกันให้แผนแพรวัวต่อไป ก็ให้
 เจ้าพนักงานตำรวจหรือตำรวจ รักรมีอำนาจจับกุมและควบคุมบุคคลนั้นก่อน" ในมาตราที่
 ร่างแรงที่เคียว คือหมายความว่า เพียงตำรวจหรือตำรวจ รักรมีอำนาจเอาบุคคลที่
 สงสัยจับกุมไว้ได้โดยไม้องขอคำสั่งจากใคร เพราะฉะนั้นในที่ประชุมกรรมาธิการ
 เราจึงพิจารณาโดยละเอียดว่า ถ้าหากเราให้ตำรวจป้องกันแผนแพรวัวในชั้นต้นแล้ว
 ก็ควรวินิจฉัยในมือขององค์การใดองค์การหนึ่งขึ้น จึงเกิดการตั้งคณะกรรมการจังหวัด
 ขึ้น ประกอบด้วยบุคคลตามที่ระบุไว้ที่นั่น ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าเราถือว่าอันอยู่
 รายงานแล้วส่งเรื่องมายังตุลาการ รักร รัฐบาลจะรอให้คณะกรรมการส่งไปให้ควบคุม
 กักกันตามไปแล้ว ถ้าสมมติว่ามีกรณีเกี่ยวกับกรณีเมืองแก้วและจังหวัดอยู่ไกลกว่าจะ
 ส่งไปบุคคลนั้นก็ทำการแผนแพรวัวเรื่อย ๆ ไป เพราะฉะนั้นในการออกกฎหมาย
 เรามุ่งหมายให้เกิดประโยชน์ของหลวงไม่ให้ข้าราชการไม่ให้เสีย คือให้ได้ผล
 ทั้ง 2 ขั้วทาง คือผลในการป้องกันแผนแพรวัวก็ได้และผลในการป้องกันเสรีภาพ
 ของบุคคลก็ได้เช่นเดียวกัน ที่นี้ขอให้ทราบว่า ที่คณะกรรมการแก้ไขใหม่ให้
 คณะกรรมการจังหวัด เป็นผู้รายงานและรับผิดชอบ เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่าเรา
 ระลึกถึงว่าถ้าให้ตำรวจหรือทหาร เป็นผู้รายงานแล้วก็เป็นอันว่า ผลตำรวจผู้หนึ่งหรือ
 ทหารผู้หนึ่งก็สามารถรายงานเรื่องราวมายังรัฐบาลได้ และขึ้นหนึ่งอาจได้รับ
 รายงานหลายร้อยหลายพันหลายหมื่น เพราะเหตุนี้เมื่อเขาไปถึงอยู่ในคณะรัฐบาล เพราะ
 ฉะนั้นในชั้นนี้ เราจึงให้บุคคลผู้รู้เรื่องราวเช่นว่าตำรวจ ทหาร กติ ผู้เมื่อแล้วหรือว่า
 ราษฎรสามัญหรือกรมการอำเภอกรมการจังหวัดหรือครูประชาบาล ถ้าทราบก็มาร้อง

อันหาวิถุคได้ เพราะฉะนั้นในความมุ่งหมายของกรรมาธิการที่แก้ไขกึ่งประโศภ
ทั้ง 2 ข้าง คือทั้งทางฝ่ายรัฐและราษฎร เป็นอย่างนี้

10.47 น.

พ.ศ. ดวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : เรื่องนี้เก็บเรื่องระหว่าง
กรรมาธิการกับสภา ฯ แต่ตัวข้าพเจ้าเองขอพูดด้วยเมื่อได้ฟังคำอภิปรายทั้งสองฝ่าย
แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกชอบคุณแทนคุณแทนพระนครศรีอยุธยาเป็นอย่างมากที่ได้กล่าวถึง
ตรงกับความเห็นของข้าพเจ้า คืออย่างที่ไม่ใช่ว่าเราจะไปสนับสนุนหรืออะไร ก็เห็นใจ
ทางฝ่ายกรรมาธิการ เช่นเดียวกัน คือทางฝ่ายกรรมาธิการเพราะว่าเราได้เคยเห็น
ตัวอย่างที่เกิดขึ้นมาแล้วอย่างที่ได้อภิปรายเมื่อที่นี้ ก็พยายามกันโดยเอากรรมาการ
เข้ามาวางที่ ส่วนทางผู้แทนทางนี้ได้เห็นว่าวิธีที่นี้จะหนักไป ที่ข้าพเจ้าพิจารณา
ก่อนแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะคัดค้าน ถ้าไม่เราพูดอย่างที่เราเห็นมาแต่ก่อน เพราะ
เหตุว่าการตั้งกรรมาการ เป็นอย่างที่คุณพระนครศรีอยุธยาอภิปราย คือกรรมาการ
ขอให้สมาชิกในสภาฯ เป็นผู้ที่จะอยู่ในทางจังหวัดทั้งใด ก็ข้าพเจ้าเองเป็นประธาน อธิบดีการ
ตำรวจอะไรต่ออะไร และที่คนนั้น และอย่างคำก็มีข้อสั่งแก่ผู้แทนเข้ามาร่วมด้วย
เป็นการกล่าวเข้าในเขตของฝ่ายบริหาร แล้วที่นี้ท่านมาตั้งอยู่ในที่นี้เกิดเรื่อง
เข้าท่านก็จะออกมาต่อว่ารัฐบาลว่าอย่างไร เพราะว่าต่อไปนี้ทำอะไร ไม่ดีใน
จังหวัด ผู้แทนที่นี้ตั้งอยู่ในสภา ฯ ก็จะมาว่ารัฐบาลได้ ก็ผมเป็นห่วงอันนี้เหลือเกิน คือ
ท่านตั้งอยู่แล้ว และอีกอย่างหนึ่งที่ผู้แทนผมอยากจะชี้แจง ผมในฐานะที่เป็นผู้แทน
ประเภท 2 ที่คุณพระนครศรีอยุธยา ก็ผมอยากจะเอาพระคุณท่านนั้น แต่เวลาที่นี้ยังเห็น
ผมเป็นรัฐบาลผมก็ต้องเอาพระคุณ ท่านที่นี้ตั้งขึ้นในสภาฯ ก็จะเอาพระคุณท่านนั้น
แต่บางที่ท่านเข้าเข้ามาข้าพเจ้าก็ไม่สบายใจ และอย่างนี้กรรมาการอภิปรายเมื่อ
นี้ก็ด้วยแล้วข้าพเจ้าก็รู้สึกหนักใจลงไปอีก คือข้าพเจ้าอยากพ่วงแค้น ไม่อยากจะให้
เกิดขึ้นประชาชน จะเอาอะไรเอาผู้พูดอย่างข้าพเจ้าก็ด้วยอย่างมาแล้ว จะเอา

ผู้มีศรัทธาแรงที่สุดอย่างสภากาแพงที่ข้าพเจ้าไม่กล้าอ้างที่เขารับรองมาแล้ว ข้าพเจ้า
 ไม่เคยเขียนสัจฉะเลยในการนี้ แต่มีเหตุอันคิดว่าบางกรรมชาติการซึ่งแรง เมื่อที่ข้าพเจ้า
 อาจารย์ได้ให้มารายง ท่านก็ยังไม่ยอมให้โทษ และเรายกข้ออะไร เห็นเขาวอกยุคและไม่ได้
 ที่สภากาแพงท่านไม่ยอมอะไร เห็นเขาวอกยุค บางทีกรรมการจะพูดเห็นว่าเป็นเขาวอกยุค
 ก็พากันเดิน เดินรอน เบื่อ ๆ แต่ข้าพเจ้ากรรมการผู้ใหญ่นักว่า ข้าพเจ้าผู้ซึ่งกล่าวยุค
 ชาวที่เขารายง ท่านที่เห็นอกยุคจริงหรือไม่ เสียอะไรหรือไม่ เพราะข้าพเจ้าเชื่อแต่
 ว่าคณะกรรมการ จึงจะตัดสิน ไม่คงจะอะไร ไม่รู้แม้ว่าเขาวอกยุคจริงหรือไม่ คือเพียงแต่ชาว
 ซึ่งรัฐบาล ไม่ต้องการ แต่ต้องบอกให้คน โทษทุกตัวบ้าง ไม่พูดออกนอก ที่นี้จึงจำคิดแต่เข้า
 แลก็ยังไม่ยอมขึ้น ๆ ที่นี้โทษผู้ซึ่งในโทษครวนี้ แล้วเราจึงคิดอย่างนี้ข้าพเจ้าเคยคิด
 คิดอย่างว่าคิดคน เมื่อก่อนที่ข้าพเจ้าบอกว่าจะเล่นงานแล้ว ฝ่ายที่ผู้ซึ่งรับบอกว่าจะ
 ราวอะไร ข้าพเจ้าก็บอกว่าจะไม่ ข้าพเจ้าไม่เอาหรือเห็นไม่ไม่ได้ แล้วก็มาเมื่อก่อน
 ว่าผู้ซึ่งจะเล่นงานไทยละ ที่ผู้ซึ่งบอกว่าจะไม่ใช้โทษก็รับรองทั้งร้อยครั้งทั้งครั้ง รัฐบาล
 ทางไทยเห็นเขาได้รับรองมา บอกว่าเขาไม่พำนักเมืองไทยอย่างนี้ อยางที่ไทยก็ได้
 ชาวเมื่อเขาเห็นว่าเขาถูกที่ผู้ซึ่งจับแล้ว เขาก็จะไปหาตัว บางทีเขาได้เห็นเมื่อเวลานี้พิมพ์
 แล้วไม่คิดความฝ่ายอื่นออกว่าผู้ซึ่งจับเขาแล้ว ที่นี้ไม่ยอมขยมาแล้ว ถ้าถึงจะขยมา
 ไม่อยู่ ความจริงที่เขายกขยมาทุกทีก็เพราะทั่วโลกสงบไฟ แล้วก็ว่าขยมาที่นี้ไม่อยู่
 ขยมา ความจริงจะขยมาขยมาให้ที่นี้ไม่อยู่ขยมาขยมาที่นี้ไทยก็ไม่เห็น และเขาไม่ใช้
 คนที่เสียความ ชาวอย่างนี้เราต้องการ ที่พูดที่มีในสภากาแพงนี้ ความจริงก็ถูก
 ไปตามใจคนไทยแท้ แล้วถ้าเขาใจมากก็ให้ขอความกรุณาอย่าให้เกิดเรื่องขึ้นมา ความ
 เลือดร้อนทั้งหมด ไม่ใช่อยู่ที่คนพูด อยู่ที่รัฐบาล เพราะฉะนั้นถ้าท่านตั้งกรรมการ จังหวัด
 แล้ว เราถึงทางที่จะพิจารณาคำขอได้ ข้าพเจ้าไม่ใช่ผู้ซึ่งมาเล่นงานอีกสภากาแพง
 เป็นกรรมการบ้างท่านจะวินิจฉัยคดีไทย เกิดเรื่องคดีไทยไม่เกิดเรื่อง ข้าพเจ้าเชื่อ
 แต่ที่ท่านไม่รู้ เรื่องว่าคนมาอย่างไรก็เพราะท่านไม่รู้ เรื่องว่าคนมาอย่างไร ข้าพเจ้า

ต้องถามทุกคน ถ้ามีไม่ได้ความ อันนี้ถ้าเราใคร่จะถามเขาไปหาอีกทีหนึ่ง
ถ้าแรงหน่อยก็เอาไปหลายวันหน่อย อย่างนี้ก็เบาๆกับราษฎร ข้าพเจ้าเองที่มากำหนดที่
รัฐบาลมีใช้ประชาชนในที่นี้ ไม่ใช่ที่เราจะหาอะไรคือคนที่จะใช้ก็ดูอย่างจะให้
ประชาชนเห็นว่าเราไม่ไปรังแกเขา ไม่ไปผูกมัดเขา คนไหนผูกมัดไม่ชอบ แต่อะไรที่
ไม่สมควร เราก็ขอเขายกมือเขา อย่างนี้ บางทีพูดก็เถียง ๆ เขาก็ยกมือ แต่ขอให้ ๆ
เหตุผลเขาให้ แต่บางทีก็อยากจะทำงั้น แต่ไม่ใช่วิธีที่งั้นก็ดีกว่า ข้าพเจ้าก็ไม่
รู้จะเรียกว่าอะไร เพราะไม่มีศัพท์ในตำรา คือแก่งท่าชาวเขาให้เขา ๆ ให้สละทาง
นาน ๆ จึงไปกระดิมบอกแล้วก็ได้สละทางสละกระเบา ถ้าไม่มีเรื่องขึ้นมาแล้วก็ไม่มีความ
เข้ากระเบา รัฐบาลก็ยุ่ง อย่างนี้แล้วผ่านสภาก็มีพิธียุ่ง เรื่องอย่างนี้เหมือนกัน และ
อย่างนี้ที่ทางผู้แทนพระนครหรืออยุธยาพูดนั้นก็ดีและข้าพเจ้าไม่พูด ถ้าข้าพเจ้านั่งอยู่ทาง
สมาชิกข้าพเจ้าก็มีความเห็นอย่างเดียวกับผู้แทนพระนครหรืออยุธยา คือรัฐบาลนี้ใช้พระ
และที่ข้าพเจ้าเมื่อมาพูดก็เป็นผู้แทนของใช้พระ เลขหนึ่งข้าพเจ้าไม่ใช้พระ เลขก็ปกครองไม่
อยู่ จับเรื่องกันขึ้นไม่เอา ท่านก็คิดอันเดียวที่ท่านก็จะเปิดอภิปรายทั่วไป เรื่องเป็นอย่างนี้
แล้วที่ไปใช้พระ เลขรุนแรง ไปท่านก็เห็นว่าที่ลดยกกระเบาว่าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าบางพูดเกินไป
ก็จะรังสัดไปบ้าง แล้วที่ให้ท่านเป็นกรรมการด้วยแล้วท่านจะเห็นว่าอะไรมาพูดกับข้าพเจ้า
คือสมาชิกเพื่อขอของท่านเป็นกรรมการทำไมถูก คืออย่างที่ท่านสมาชิกของท่านคนหนึ่งจะเป็น
จึงนึกใหม่ก็ตาม ถ้าไม่ถูกแล้วทุกเกิด เรื่องที่ท่านจะมาเป็นว่าอะไรกับข้าพเจ้า แล้วเจ้าคุณวิบูล
ก็จะว่า นี่ประไรรัฐบาลโยนมาให้สลา ๆ แล้วที่ไปใช้ข้าพเจ้าไม่ได้โยนมาให้กรรมการ
คือกรรมการรับมาของข้าพเจ้าไปเอง แต่ที่ไปใช้ข้าพเจ้าไม่ได้โยนและเกิดกรรมการของ
สภา ๆ รับมาไปเอง นี่ข้าพเจ้ากลายเป็นคนค้าน ไม่เสียแล้ว แต่ขอให้ท่านสมาชิกจะจริง
เพราะที่รัฐบาลพยายามทำเพื่อไม่ให้เป็นอย่างที่ไม่เห็นด้วยบ้างก็เอาสละทาง เข้างออะไร
เข้างอ แต่คนจำนวนมากรู้ก็มีแล้วก็มี แต่การที่จะรายงาน ไม่รู้ทุกทุกทุกใช้รายงาน
ทางคณะกรรมการ เขาต้องรายงานตามลำดับขั้นขึ้นไป แต่ว่าถ้าในนี้เขาจะได้หรืออีกอย่าง

แต่ว่าการรวมการนี้ไม่ควรถูกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และควรจะเป็นคนที่เป็นผู้หลักผู้ใหญ่
เป็นผู้วิจิตรชำนาญ ถ้าเป็นเช่นนี้แล้วกฎหมายนี้ก็จะเกิดผลสมบูรณ์ประการ การที่จะไม่ให้
มีการรวมการ โดยผ่านรัฐบาลเฉยๆ ไม่สมควร เพราะว่าการที่กล่าวถึงที่เกิดขึ้นที่จังหวัด
เมื่อต้องสนในเวลาที่อีกก่อนมีรัฐบาล ได้อาจจะถึง ๓ - ๔ เดือนกว่าจะได้รับคำสั่ง อาจจะมี
สายเกินมือ ที่ผู้ที่ถูกกล่าวหาถึงอาจจะถูกควบคุมดูแลตามเป็นสมควร

โดยเหตุผลประการนี้แหละ ข้าพเจ้าขอว่าการรวมการจังหวัดนี้ไม่ควรจะมีเพื่อ
มันจะควบคุมเครื่องของประชาชน แต่การรวมการนี้ไม่ควรถูกเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญยิ่ง.

11.06 น.

นายสุวิธ พินิจเศรษฐ (เสียงใหม่) : ตามที่ได้ฟังท่านนายกและสมาชิก
นครสวรรค์อภิปรายทางด้านกรมการมีความเห็นอยู่ว่า กฎหมายเดิมให้อำนาจสารวัตร
ทหาร และตำรวจจับกุมผู้ใดที่เกี่ยว และจับกุมกับการคุมขัง ๆ ที่ไหน เราย่อมทราบความ
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรมมีมติคุมขังในที่คุมขัง ถ้าจะเป็นฝากขัง
เรือนจำหรือศาลที่ศาลาว่าการ วอได้ แต่ว่าอำนาจของคณะกรรมการควบคุมตัวข้าพเจ้าคิดว่า
ผู้ที่ถูกควบคุมตัวไม่ให้ที่เรือนจำหรือศาลาว่าการ วอ ก็อาจจะเป็นบริหารบ้านใดเรือนใดก็ได้
ข้าพเจ้าว่าเป็นกรณีสงสัยขึ้นว่าเคยแพร่ข่าวที่เอามาเก็บไว้ก่อน ที่เรื่องอื่นเสมอที่เมื่อ
รัฐบาลเห็นว่าจะจริงก็เสนอให้ศาล/กรรมการสั่งให้จับกุมเป็นที่สุดท้าย ที่ให้ท่านนายกว่า
ในคราวที่กรรมการจะให้ผู้แทนเป็นกรรมการ เป็นการกล่าวอำนาจทางด้านบริหารที่
จริงอยู่ แต่กรรมการที่กล่าวไม่สนใจในเรื่องนี้ คือหมายความว่า จะเอากรรมการประจำ
จังหวัดก็ได้ / ก็อาจจะเอาอีกสักเท่าไร ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง แต่ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า
ในภาวะสมัยนี้อำนาจกว้างกว่า คือหมายความว่าทางด้านบริหารก็เคยกว้างกว่าทางด้าน
นิติบัญญัติเช่นเดียวกัน ยกตัวอย่างในประเทศที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ถึงทำงานใน
ออฟฟิศก็มี เพราะฉะนั้นส่วนที่หน้าที่ที่จะขัดข้องเรื่องกรรมการนี้ให้เขาออกเสียได้ แต่ขอ

ของคณะกรรมการที่ไว้เพื่อป้องกันเสียดานของบุคคล แม้จะ
 เข้ามาซึ่งในเรือนจำหรือสถานที่กักขัง มีข้อควรพิจารณา และเขาไม่มีโทษอะไร ที่
 ราชเจ้าขอโทษว่า ราชกิจว่า ขอให้กรรมการทั้งนี้ทั้งนั้น ราชกิจบุคคลเพียงตน ๒ คน
 แต่กรรมการซึ่งสืบซึ่งบุคคลทาง แต่ขอให้นำไปพิจารณาคดีเสมอ ราชกิจให้กรรมการทั้ง
 คนหนึ่ง.

11.๑๘ น.

พ.ศ. ๒๖๖ อภิบาล นายกรัฐมนตรี : คนที่มีกรรมมาชีวิตว่านี่ ข้าพเจ้า
ก็เต็มใจ ไม่ใช่ว่าเรื่องกติกาก็ ข้าพเจ้าไม่อยากจะเอาไปใส่ของสิ่งหรือสิ่งใด คนที่มี
กรรมมาชีวิตแสดงถึงบุญของแล้ว ตรงกับใจข้าพเจ้า ก็คือว่า เขาไม่ได้คิดถึงเขาเท่านั้น
จะได้ทำให้เขาเสียไป เพราะฉะนั้นจะเอาอีกทีไหนก็ตามใจเกิด แล้วก็จะตกลงกัน
ถึงอปากจะให้ให้กรรมกร แต่สถานีแห่งนั้น ราษฎรไม่ควรจะเข้าไปยุ่ง ถ้าเขาจะยุ่งก็ยุ่งกับ
— เขาก็มี คือ ข้าพเจ้าเห็นด้วยในพิจารณาอะไรกับข้าพเจ้า ก็คือการที่ไม่หาข้าพเจ้า
นี่ ข้าพเจ้าคิดว่าช่วยจะเสียเสียไปเปล่า ๆ. แต่เมื่อข้าพเจ้าเห็นด้วยแล้วละก็ ถ้า
จะสั่งให้กรรมกรข้าพเจ้าก็ไม่สั่งอะไร คืออยากจะได้มีใจกรรมกรด้วยก็ว่าดี ใครจะทำถูก
ทำไม่อะไร แต่ขอเตือนว่า เพื่อมองก็ไม่ใช่ให้เขานั่งหรือทำอะไรก็เสียด้วย เพราะ
ว่ามันไม่ใช่ให้ไปไหน ต้องเตือนว่าอย่าไปไหน ก็เป็นเพราะในมองข้าพเจ้าเอง
เมื่อเห็นแล้วทั้งนี้ก็อยากจะได้ใจด้วยกันทั้งนี้ แต่ต้องขอเตือนว่าไม่ใช่ให้เขานั่งหรือ
ทำอะไร ก็ให้เขาทำกิจการค้าหรือสรวลหรือสรวลหรือสรวลหรือสรวลหรือสรวลหรือสรวลหรือสรวลหรือสรวล
ถึงแม้ว่าก็จับกุมได้ ต้องมีการระวังไว้แต่ก็อย่าปล่อยให้คนอื่นไป สมาชิกสภาฯ จะ
เห็นอย่างไรก็ตามใจ ให้ข้าพเจ้าดูตามความเห็นส่วนตัว.

11.๑๙ น.

นายต. สมนะระสี (ชอนแก่น) : ขอโทษ, ข้าพเจ้ามีกรรมมาชีวิตว่านี่ ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าเองไม่มีความเห็นที่สงสัยในปัญหาที่ท่านถามไฉนว่า คือเรื่องอสังหาริมทรัพย์ที่จะออก
กฎหมายฉบับนี้ โดยเจตนาแก่เริ่มแรกของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้จะเอา
ออกทั้งหมด แต่อย่างใดก็โดยอาศัยการพิจารณาเป็นส่วนเดียวของข้าพเจ้า เมื่อมีกฎหมาย
มาสู่สภาฯ ข้าพเจ้ามีอยู่เจตนาของกฎหมายเอง การที่จะเอาของกรมนี้และการ
กระทำของกฎหมายนี้ก็จะแสดงออกทั้งทางโคเรก (*Direct*) และอโคเรก
(*Indirect*) เมื่อข้าพเจ้าได้พิจารณาและคุณสมบัติของกฎหมายฉบับนี้

แล้ว ข้าพเจ้าก็มีความจำเป็นจึงไม่ได้พูด แต่เมื่อรัฐบาลไทยได้ร้องขอพระราชบัญญัติ
 และมติที่สภา การที่ท่านจะให้อำนาจในการสอบสวน อำนาจในการพิจารณาคดีที่ทำการ แผล
 แผลร้าวอันเป็นภัยแก่สันติชนไมตรีระหว่างประเทศ ให้ไปอยู่กับคณะกรรมการ จังหวัดนั้น
 เป็นเหตุสมควรแก่เหตุในการแก้ไขคดีที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งข้าพเจ้าเองก็หวังไว้ว่าราษฎร
 จะพึงได้รับมาปฏิกรรมเป็นอันมาก ข้าพเจ้าย่อมจะสรรหองให้ท่านพิจารณาดังสมควรตามที่
 มาตราของกฎหมายฉบับนี้ สมบูรณ์ที่มารองกฎหมายฉบับที่เรากล่าวได้ไว้ว่ามีสมุฏฐานมาจาก
 ทางศาลปกครองหรือทางศาลเมือง โดยละเอียดอย่างอื่นซึ่งจะกล่าวถึงให้หมดออกให้
 เห็นแก่เหตุอันชัดแล้วว่า สมุฏฐานที่นำมาซึ่งมาจากทางศาลเมืองเป็นอันสูง คือ ในการที่จะ
 ปรึกษากับสันนิษไมตรี มีหน้าที่จะให้พิจารณาในทางคดีให้เป็นสิ่งไม่เป็นที่มา เมื่อสมุฏฐาน
 ที่นำของกฎหมายฉบับนี้มาจากทางศาลเมืองแล้ว จะให้คณะกรรมการ จังหวัดซึ่งเป็นกลุ่ม
 บริหารงานอยู่ในส่วนภูมิภาคนั้น จะเข้าใจความซึ่งในศาลศาลเมืองอันเป็นไปไม่ได้ เพราะ
 ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ผู้ที่จะพิจารณาในทางคดีนี้ได้ก็คือ คณะกรรมการกลางซึ่งเป็น
 คณะกรรมการของรัฐบาล ซึ่งจะพิจารณาในทางคดีโดยละเอียดว่า มีข้อสมควรหรือไม่สมควร
 สิ่งใดที่เราจะต้องปฏิบัติทางตรงหรือทางอ้อมอย่างไร เป็นหน้าที่ของกรรมการของรัฐบาล
 หรือเรื่องอันสมควรว่า รัฐบาลที่ทั้งนี้ทั้งนี้ ย่อมจะพิจารณาในทางคดีได้ถูกต้อง ถ้าหากว่า
 ในกรณีพิจารณาในทางคดีไปอยู่กับคณะกรรมการ จังหวัด ซึ่งเป็นที่ใดจะไร้สุดขั้วถึงในทาง
 การเมืองหรือทางอะไร ไม่ถูกต้องแล้ว ก็เป็นสิ่งที่น่าวิตกว่าคดีของราษฎรก็จะต้อง
 ถูกละเมิดเป็นอันมาก ความที่ตามรัฐธรรมนูญมาตราที่สิบเจ็ดว่า ราษฎรจะมีคณะกรรมการ
 จังหวัด แต่ไม่สมควรจะให้ผู้แทนราษฎร เข้าไปยุ่งอยู่ด้วยกับ คณะกรรมการซึ่งข้าพเจ้าไม่เห็น
 ชอบด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าควร สักคณะกรรมการ จังหวัดออกทั้งนี้ ออกไว้ตามร่างเดิม
 ของรัฐบาล ถ้าหากว่าผู้แทนราษฎร ยังไม่มีคณะกรรมการ จังหวัดสามารถที่จะทำ
 การสอบสวนพิจารณาอยู่แล้วก็จะยิ่งร้ายไปใหญ่ แทนที่จะเป็นกรณีเสริมเสรีภาพซึ่งที่ท่าน
 ปรารถนา

กรรมมาธิการใดแสดง ว่าข้าพเจ้าถนัดมองไปในแง่ตรงก็เห็นว่า เสร็จภาพก็จะถูกนครียิ่งขึ้น ข้าพเจ้าพอจะทราบถึงเจตนารมณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมของกฎหมายนี้ได้ดี แต่การที่จะออกกฎหมายใด ๆ มาแก้ไข ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลคงไม่หวังใจจะขมขืนประชาชนคนไทยซึ่งมีความสุจริตต่อประเทศชาติบ้านเมืองเป็นแน่แท้ สำหรับการปฏิบัติในวงส่วนภูมิภาค ซึ่งคณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจกระทำแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงมาก เพราะฉะนั้นจึงอยากจะทำให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล.

๒๒.๒๔ น.

นายสุวิชัย พิเศษเศรษฐ (กรรมมาธิการ) : ความที่ร่างฝ่ายหน้าหมายกรรมาธิการเสนอว่า อนาคตจะขอให้เพิ่มข้อความ "และเพื่อป้องกันมิให้แบบแพรวว้าวออกไป ก็ให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือตำรวจวิกรมอำนาจจับกุมและควบคุมบุคคลที่ก่อ" ตอนท้ายของมาตราที่นั้น ทางฝ่ายกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้อง เพราะเห็นว่าให้มีมาตรการป้องกันไว้แล้ว คือ "ห้ามมิให้ใช้เรือแจวหรือสถานที่ควบคุมบุคคลในเขตอำเภอเมืองหรือบริเวณที่ควบคุมตามความในวรรคก่อน" คือมาตรการนี้ก็ควบคุมไปถึงตำรวจวิกรมหรือตำรวจจะเอาตัวบุคคลนั้น เพื่อป้องกันมิให้แบบแพรวว้าว จะเอาไปก่อกวนตามอำเภอใจไม่ได้ เพราะฉะนั้นไม่เสียความ ถ้านักถามกันแล้ว ทางฝ่ายกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้อง.

๒๒.๒๕ น.

นายพิบูล สุทรวรรณสาร (พระนครหรืออยุธยา) : ข้าพเจ้าเห็นเจตนารมณ์ของฝ่ายกรรมาธิการผู้นั้น แต่ข้าพเจ้าใจก็จะเวียนเวียนงัดกับท่านสมาชิกในสภา ก็รู้สึกให้ทราบว่า เป็นหัวข้อข้อ ๆ ว่า ในร่างเดิมที่อำนาจจับกุมอยู่ที่คณะกรรมการกลางซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้งขึ้นแห่งเดียวเท่านั้น ท้ายไปอำนาจมาตรา ๔ ให้ตั้งเป็นคู่เหมือนจะสละเคลื่อนไปจากความหมายของกฎหมาย คืออำนาจจะตั้งอำนาจมาตรา ๓ รวมไปกับมาตรา ๔ ถ้าท่านคิดว่าตำรวจในมาตรา ๓ นั้นกับได้ ข้อความในมาตรา ๓ ก็ไม่มีประโยชน์อะไร ควรจะตัดเสีย เพราะเหตุว่าข้อความในมาตรา ๓ มาตรา ๔

กันสัมพันธ์กัน คือว่าเมื่อมีเหตุเกิดขึ้นแล้วสารวิกรมหารหรือตำรวจเชิงผู้รายงานเข้ามา
ก่อน ในมาตรา ๖ เป็นเพียงผู้รายงานเท่านั้น รายงานไปยังวิกรม รัฐบาลจึงส่ง
เรื่องไปให้คณะกรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ แต่งตั้งก็เพื่อที่จะวินิจฉัยดูอีกทีว่า ควรจะสั่งจับหรือไม่ โดยวินิจฉัยกันว่าสารวิกร
มหารหรือตำรวจจับได้ทีเดียว จากเจ้าไม่เห็นชอบด้วย ถ้าหากเข้าใจอย่างนั้นแล้ว
มาตรา ๖ ก็ไม่จำเป็น ไปปฏิบัติไว้ทำไม เมื่อท่านจะช่วยราษฎรแล้ววรรกมาตรา 4
คิดว่า ท่านตั้งกรรมการขึ้นตามมาตรา ๖ ก็ไม่มีประโยชน์อะไรเลย ท่านตั้งแล้วยังไม่
เขียนมาตรา 4 ทวิอีก ให้จับผู้สมยอมอะไร ทุกอย่าง ๆ ตามร่างเดิมของรัฐบาลนี้
เพียงคณะกรรมการที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งมีอำนาจเท่านั้น แต่ที่เขียนมา
ใหม่คณะกรรมการจังหวัดก็มีอำนาจสั่งจับ สอนสอน คน ปณ. เบล็. เบล็. จึงสรุปได้ว่า
ท่านร่างเดิมของรัฐบาลใหม่คณะกรรมการกลางที่มีอำนาจสั่งจับ แล้วเพียงคณะกรรมการ
ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเอง ท่านเขียนเปลี่ยนแปลงไปจึงคณะกรรมการที่
จังหวัดใหม่มีอำนาจสอนสอน สั่งจับ คนอะไรก็หมายความว่าอะไร ท่านช่วยราษฎร
หรือว่าช่วยรัฐบาล เจตน์เจ้านั้นก็ตามเขียนมาแต่เจ้าที่รายคือว่า ท่านต้องการจะ
ช่วยราษฎร แต่ที่เขียนมาอย่างนี้ ราษฎรก็อกแอกแน่ ของเจ้าก็รู้แล้วว่า และเจ้าที่เจ้า
จะรู้ก็ถนัดบ้าง คือ อำนาจสอนสอน จับกุมในมาตรา ๕ ทวิ เราอาจจะควบคุม
ตัวไว้ซึ่งหนึ่งก็โดยที่ท่าน โดยใช้วิธีพิจารณาความอาชญาควบคุมตัวไว้ซึ่งหนึ่ง แล้วส่งมา
คณะกรรมการกลางซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งความมาตรา ๖ มาตรา 7
ควบคุมอีกชั้นหนึ่ง โดยเจ้า ๕ คือ อย่างที่ท่านสอนหรือ ท่านช่วยราษฎรหรือ ซึ่งร่าง
เดิมของเรามีการที่จะควบคุมไว้ระหว่างในส่วนและเพาะคณะกรรมการที่ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้น แต่ท่านเขียนให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจควบคุมอีกชั้นหนึ่ง
อย่างนี้ อย่างไหนจะดีกว่ากัน ส่วนเรื่องก็ดูมามีเรื่องกันมา เขียนกันแล้ว เจ้าที่ช่วย

แต่ที่น่าที่ว่ามี "กติกากฎ" กับ "ความคุม" มันต่างกัน ขอให้ท่านอย่าไปเผลอความมาตรา 4 หรือ 5 ซึ่งห้ามกรรมการเติม ใบตอบท้ายว่า "เพื่อปฏิบัติภารกิจตามวาระการประชุม" ในคณะกรรมการประจำจังหวัดมีอำนาจพิจารณาอนุมัติให้กรรมการจังหวัดที่สอบสวนรวมกัน ใบข้อความต่อไปมีว่า "ขอรับอำนาจสั่งพักงาน ละเว้นให้จับและควบคุมผู้ถูกกล่าวหาและทำการค้นไต่" มากไปกว่าร่างเดิมในใบคำเป็น ดอง นี้คือ ความคุม หมายความว่าอะไร เมื่อคณะกรรมการจังหวัดจับแล้ว เขาก็ควบคุม ระหว่างการสอบสวนเสียก่อน และเมื่อสอบสวนไต่ความอย่างไร เขาก็ส่งมายังคณะกรรมการกลางที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ทั้งนี้ ก็ถูกควบคุมที่สถานมาตรา ๘ หรือ ๙ อะไร ถ้าเขาจับไม่ได้ แต่เพื่อไม่ให้เสียเวลา คือว่า กรรมการก็สั่งจำเลยได้ ๘ ข้อ แต่มันจะไปขอเกี่ยว กลับเป็น ๘ ข้อ ห้ามสอบสวนหรืออย่างนี้ ถ้าเขาไม่เห็นด้วย แน่ ถ้าเขาจับไม่ได้ ท่าน และเขาจับได้ความคงไว้ความร่างเดิมของรัฐบาลจะคิดว่าเป็น

ส่วนเรื่องที่ท่านถามว่า "บุคคลที่ถูกกติกากฎกับ ห้ามไม่ให้ใช้เรือข่า" นั้น ข้าพเจ้าพอใจ แต่ว่าในระหว่างควบคุมกัน คำว่า "ควบคุม" กับ "กติกากฎ" มันต่างกัน ท่านควรจะถามมาตรา 4 แต่ท่านกลับไปถามมาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการรายงาน คณะกรรมการจะไม่มีการรายงานอยู่หรือ ในมาตรา ๕ ขอให้ท่านสมาชิกรัฐสภาไปดูเปิดว่า ตั้งไว้เพื่อรายงาน ตั้งกันเมื่อเกิด เรื่องที่ใหม่ตั้งกรรมการขึ้น แล้วถ้าสุดถึงทางปฏิบัติของ รัฐบาลแล้ว ก็จะทำไม่ได้ เพราะว่าประชุมหรือรายงานเหตุการณ์ก็วิ่ง เลข ไปเสียแล้ว และข้าพเจ้าขออย่าอีกทีหนึ่งว่า มาตรา ๕ - ๔ กับ ข้ออื่นที่ความว่า ตำรวจหรือสารวัตร ทหารรายงานขึ้นไปถึงรัฐบาล ๆ ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ "พิจารณาดูแล้วเห็นว่าควร จับก็จับ สำหรับมาตรา 4 ถ้าหากท่านเห็นแล้วข้าพเจ้าก็พอใจ แล้วท่านจะไปตั้งกรรมการ กับนายท่าน และกรรมการจับตัวกับจับสูงกับ ท่านสมาชิกรัฐสภาจะเอาดวงไหน ท่านจะชอบ ให้คณะกรรมการ จังหวัดจับแล้ว ส่งเอาไว้ชั่วคราวก่อน แล้วส่งมายังคณะกรรมการกลาง

จริงหรือไม่ และเป็นความถูกต้องทำให้เสียความไว้วางใจกัน
 ๖. คนที่อาจเกิดความสงสัยว่า... จะส่งผลให้... กับ
 ๗. ความวิตกกังวล... เป็นว่า...
 ๘. ...
 ๙. ...
 ๑๐. ...

11. ๕/๖

นายแพทย์ มุขมนตรี (ร่วมเรื่อง) : ข้าพเจ้าได้ฟัง...
 ๑. ...
 ๒. ...
 ๓. ...
 ๔. ...
 ๕. ...
 ๖. ...
 ๗. ...
 ๘. ...
 ๙. ...
 ๑๐. ...
 ๑๑. ...
 ๑๒. ...
 ๑๓. ...
 ๑๔. ...
 ๑๕. ...
 ๑๖. ...
 ๑๗. ...
 ๑๘. ...
 ๑๙. ...
 ๒๐. ...

เรียนให้ทราบทั่วกันว่า ข้าพเจ้ามีความเป็นสอคล้องกับชุมชน

พระนคร นี้ ย่อมหมายความว่า เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในที่สุดก็อยากจะทำอะไรให้ดีขึ้นว่า

เท่าที่ร่างเค้าได้เขียนไว้เป็น
 เป็นถาวรแท้ดีกว่าที่แก้ไขใหม่ หรือว่าการที่เขียนใหม่เป็นการร่วมใจดีกว่าร่างเก่า จากเจ้ามี
 ความเห็นว่า ร่างเก่าเป็นการเขียนเพื่อที่ร่างใหม่ เหตุอันนี้โดยที่เห็นว่าเท่าที่เขียนก็ปรากฏ
 แล้วเป็นที่นี้ ก็—ว่า เมื่อการวางหรือการวางมีหน้าที่ที่จะสอดคล้อง หรือไปทราบเหตุผลอัน
 เป็นที่เห็นได้ว่าเป็น ๆ หรือการกระทำอันนี้ ๆ เป็นการกระทำที่เข้าใจได้เสียด้วยซ้ำ—
 ไม่รู้ว่าจะวางอย่างไรได้เสียไปแล้ว ก็ยังไม่สามารถที่จะทำกันได้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าร่างนี้
 ความร่างนี้จึง เป็นจะต้องวางงานให้เรียบร้อย การวางงานให้เรียบร้อยนี้ได้หมายความว่า
 วางงานของกรมการศึกษานานาชาติที่เดิม คือวางงานของโรงเรียนที่เดิม ซึ่งมีความสำคัญอัน
 กระทั่งผู้ซึ่งมีวิสัยทัศน์สำคัญได้ใจจรของอยู่แล้วว่า ในกรณีนี้ งานงานนั้นเป็นการที่สมควร
 หรือวางอย่างที่ดีก็อาจจะพอสมควรอะไร เข็มอันก่อน เมื่อเป็นความจริงแล้วก็จะวางงานขึ้นมา
 แล้ว ก็วางงานที่วางงานขึ้นมา เมื่อรัฐบาลทราบเรื่องเช่นนี้แล้วก็น่าจะได้อำนาจการดำเนินการที่
 หนึ่งไปพิจารณาดูก่อนว่า มันเป็นการสมควรหรือไม่ ถ้าสมควรแล้วก็จะไปพิจารณาว่า
 รัฐบาลเป็นพวก/หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่เรื่องที่ว่าข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้จะ เป็น เรื่องที่ควร
 ข้าพเจ้า—หากจะให้ช่วยนายกรัฐมนตรีได้เป็นต้นในโอกาสต่อไป ว่าข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้
 นั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าข้าพเจ้าเข้าใจไม่ถูก โดยทางคณะกรรมการแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า ขาดงาน
 เสร็จสรรพแล้วก็จะดูได้ทีเดียว จึงได้แก้ไขให้เป็นความอย่างใหม่ก็ เพราะฉะนั้นก็ยังมี
 เป็น ๑ แห่ง ข้าพเจ้าว่าคงจะรับดูไม่ได้ทีเดียว จึงได้แก้ไขให้สอดคล้องกันด้วย อย่างที่ข้าพเจ้า
 เข้าใจไม่ถูกต้องหรือไม่ ถ้าข้าพเจ้าเข้าใจถูกต้องแล้ว การศึกษานานาชาติ ก็เคยมาตั้งตัวอยู่
 ในต่างประเทศ คงมี ผู้ที่รู้ดีนั้นไม่มีการรู้ซึ่งกันและกันบ้าง ข้าพเจ้าเป็นข้าพเจ้าเองที่จะเข้าใจ
 เสียขอเสนอในกรณีที่ข้อนี้ อย่างที่ช่วยนายกรัฐมนตรีได้กล่าวแล้วที่ข้างบนนี้ คือเดิม ข้าพเจ้า
 เป็นอย่างนั้นแต่ก็เดิมถ้าหากว่าอะไรบางอย่างใหม่ขึ้นมา เปรื่องว่าถ้าจะเป็นเรื่องใดก็ตามซึ่ง

แต่ก็เข้าใจว่าท่านผู้เฝ้าประตูแห่งสภาฯ นี้ย่อมจะวินิจฉัยได้ว่าทางใดทางหนึ่งก็ตาม
โดยปรายมานี้ ทางใดจะเป็นทางที่ดีสุดที่จะให้ความยุติธรรมแก่ราษฎร เราคิดที่สุด
แล้วจะแนะนำ ข้าพเจ้าขอถือโอกาสชี้แจงให้ฟัง.

(กรรมการสภา)

นายสุวิทย์ วัฒนเศรษฐ (เชียงใหม่) : ขอถามจะเรียนถามว่าลงมติ
อย่างไรกัน ตามนายกรัชมงคลได้เสนอขอความขึ้นมา คือมีมติอันใดขึ้นมา.

ประธานสภาฯ : ในขั้นต้น เสนอการร่างเดิมของรัฐบาลหรือร่างของ
กรรมการสภาฯ ถ้าการร่างของรัฐบาลจะมีการแก้ไขอย่างไร.

นายใหม่ ตรีชาติ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าเห็นว่า ในการที่จะลง
มติ อาจจะมีประเด็น ๒ ข้อ คือตามร่างเดิมของรัฐบาลและกรรมการสภาฯ ที่ออกข้อสั่ง
ข้อหนึ่งออกเสีย เมื่อข้อสั่งออกออกเสียแล้วคณะกรรมการก็เห็นว่า จะเอาข้อสั่ง
ออก ก็คงเหลือ ๑ อย่างว่า กรรมการจังหวัดนั้นไม่มีอำนาจ รอยุ่ด้วย จึงสมาชิก
บางคนส่วนมากไม่เห็นด้วย ถ้าเห็นไปอย่างนี้กรรมการไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าคิดว่า
ประเด็น ๒ ข้อ ก็คงจะ เอาการร่างเดิมของรัฐบาลหรือเอาการร่างที่กรรมการ
ออกให้ขึ้นมาโดยข้อสั่งดังกล่าวออกเสีย ก็คงจะลงมติได้.

นายเทอด เจดจรรยา (ระยอง) : ข้าพเจ้าไม่ทราบในคณะกรรมการ
มีการออกมามีพระราชบัญญัติหรือไม่เสียก่อน และขอให้อีกว่าให้ได้เสร็จสรรพเรียบร้อย
แล้วนำมาพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎร อีกครั้งหนึ่งจะเป็นการดี เพราะว่าพระราช
บัญญัติมีความละเอียดมาก.

(กรรมการสภา)

นายสุวิทย์ วัฒนเศรษฐ (เชียงใหม่) : ประเด็นนี้อยู่ขณะนี้ คือว่า ทาง
รัฐบาลเสนอขอว่า ขอสงวนการที่จะแก้ไขด้วยว่า จะแก้ไขอย่างไร และ

กรรมการบริหาร เสนอเข้ามาที่ก็ได้ เสนอว่าพระราชบัญญัติให้รวมกับโรงเรียน เป็นไปตาม

ร่างเดิม ข้าพกรณก็จึงยอมเอามติให้ท่านบริหารมนตรี เสนอต่อที่ประชุม

นายถนอม สุทธิธรรม (พระยาสุรเสนา) : ข้าพเจ้าคิดว่าทางสมเด็จพระ

๒ ของ เข่ากับ ทางรัฐบาลไม่ได้เสนออะไรเลย เป็นแต่ขอรับไว้ก่อน ไม่ใช่

โดยมีความพร้อมกัน เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอเสนอว่า ในสภาฯ ขอให้คงไว้ตามร่างเดิม

หรือจะเปลี่ยนร่างที่กรรมการบริหาร เสนอมาเท่านั้น.

นายถนอม ปิงนครเดชะ (กรรมการ) : ข้าพเจ้าคิดว่าคงหาญหาญ

รวมทั้งสมเด็จพระสังฆราชก็ เห็นว่าอยู่ใน ๒ ประเด็น ข้าพเจ้าขอเสนอว่าขออย่างนี้ เห็นว่า

ที่รวมโรงเรียนแห่งหนึ่งหรือสองแห่ง คือประเด็นที่ ๒ ข้าพเจ้าขอเสนอว่า ในที่นี้ทางพระ

๒ ประเด็นที่ ๒ ไม่ให้พระกรรมการบริหารพิจารณาใหม่ รวมทั้งขอ ๒ ประเด็นนี้ ๒

ประชาชนสภา : คือประเด็นที่เสนอมาโดยร่างที่กรรมการบริหาร ไม่ยอม

ที่ทรง เสนออย่างนี้แล้วกับ เสนอให้ทางรัฐให้วินิจฉัยว่า จะรวมโรงเรียนของรัฐบาล หรือ

บ้างของกรรมการบริหารเท่านั้นเอง.

นายเสกต เจตสันนา (รอง) : เมื่อถึงที่ประชุมว่า สัตย์ของเรามี

มีคุณที่จริง ความจริงมีผู้รับรองแล้ว.

นายพิบูลย์ ถึงความดี (ภาคจบ) : ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าไม่ขัด ข้าพเจ้าจะ

ขอเสนอว่าให้คงไว้ สัตย์ให้ไว้ เสนอมาแต่ความดีด้วยดี ข้าพเจ้า ไม่ขัดด้วย

โดยของประชาชนให้พอประมาณก็พอไป ข้าพเจ้าขอเสนอว่า ควรจะพิจารณา ๒ มาตรา ๔

กลับไม่ให้กรรมการบริหารพิจารณาแล้ว เสนอมาซึ่งสภาฯ ใหม่.

มีสมาชิกรับรอง

ประชาชนสภา : มีผู้เสนอถึงถึงผู้รับแล้ว ข้าพเจ้าจะขอในที่ประชุม

ปัจจุบัน ผู้ใดเห็นควรส่งร่างมาตรา ๖ มาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติไปให้กรรมาธิการ
พิจารณาต่อไป แล้วเสนอสภา ฯ เข้ามาใหม่ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๗ นาย

ประธานสภา ฯ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๓ นาย

ประธานสภา ฯ : มีผู้ไม่เห็นด้วยเป็นส่วนมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้

ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรให้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๘ นาย

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นว่าควรให้เป็นไปตามร่างที่กรรมาธิการแก้ไขมา
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔ นาย

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่า ที่ประชุมก็ลงมติให้เป็นไปตามร่างเดิมของ
รัฐบาล เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาก่อน ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา ๔ พวิ มาตรา ๖ ...

นายผล แสงสระสี (ขอนแก่น) : ในเมื่อตั้งข้อความเกี่ยวกับคณะกรรมการ
จังหวัดและคณะกรรมการกลางออกแล้ว เราก็มีความจำเป็นจะต้องแก้ไขทุกมาตรา คือ
เกี่ยวกับคณะกรรมการจังหวัดและคณะกรรมการกลาง ก็แก้ไขจะต้องแก้ทุก ๆ มาตรา เมื่อ
เป็นเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอขอตั้งว่า ให้ส่งร่างพระราชบัญญัติไปให้คณะกรรมการแก้ไข
ใหม่ปรับปรุงมาใหม่ทั้งหมดแล้วมาประชุมกันใหม่ แต่โดยเฉพาะมาตรา ๖ มาตรา ๔ ก็เอา
ตามร่างที่สภา ฯ ลงมติเมื่ออีกที เพราะต้องแก้ทุกมาตรา.

ร.พ. ประจวบ มหาจันทร์ (กรรมาธิการ) : ตามที่สมาชิกเสนอมาแก้ไข

ถูก คือหมายความว่า ความขรรษณกัมาตรา 3 มาตรา 4 แล้ว เพิ่มมาตรา 4 หรือเข้ามา
มาตรา 4 ที่วิถันนคไปคัวย แล้วมาตราสี่ก็เกี่ยวโยงกัน ถ้าจะเอาตามกรรมาธิการก็ไม่
เหมาะสม เพราะฉะนั้นแล้วแต่สภาฯ จะวินิจฉัยว่า จะพิจารณาแก้ไขสภาฯ นี้หรือว่าจะส่ง
ให้กรรมาธิการแก้ไขใหม่ ขอให้สภาฯ นี้วินิจฉัย.

นายบณ แสงสระคี (ชอมแก่น) : คือถ้าแก้ไขสภาฯ นี้ ความจริงการเขียน
กฎหมาย เราจะคงอยู่ทุกตัวอักษร คำที่ห้ามกรรมาธิการเขียนแก้ไขอย่างใด โดยที่ร่างเดิม
เราก็ไม่มีอยู่ในมือ แล้วถ้ากรรมาธิการแก้ไขใหม่ แก้ไขที่กฎหมาย ถ้าจะแก้ไขในที่นี้ เรา
ก็ดูไม่ได้ถ้วน กรรมาธิการควรจะไปแก้ไขมาใหม่ โดยมีคนสักสี่สภาฯ พิจารณาเมื่อก็มี แล้ว
เสนอเข้ามาใหม่ จะสะดวกที่สุดในคราวหน้า.

นายถีน สุพรรณสาร (พระนครหรือขุนมา) : รัฐธรรมนูญมีนโยบายอย่างไรที่เสนอ
เปลี่ยนระเบียบวาระเข้ามา ต้องการไวหรือต้องการซ้ำ ถ้าหากว่าต้องการไวก็สามารถที่
จะพิจารณาได้ ข้าพเจ้าไม่ใ้จะเข้าด้วยรัฐบาล แต่เห็นว่าเมื่อเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระ
เข้ามา ก็อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีว่า มีระคายคาบิต, เรามีวโ้เอ้กับอย่างนี้ กว่าจะถ้าว
ไม่ใ้ ขอถามรัฐบาลว่ามีความประสงค์อย่างไร.

ส.ท. คง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : โว อยากโว แต่ถ้าโวเกินไปแล้ว
ลดลา อย่าเอา จะเดือดร้อนคนอื่น ถ้าเราอยากโวให้กรรมาธิการรับไปรับที่ ห่วงในแล้ว
ส่งมารับพิมพ์ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าทำไม ถ้าจะพิจารณาในที่นี้แล้วจะผลว่า สมควรจะวางที่
เรื่องกฎหมายอะไร เราไม่อยากจะใส่ห้องซึ่ง อย่างที่กรรมาธิการว่ามีเหมือนกับ ความจริง
จะยุ่งกัน ซัดกัน แล้วเรื่องกฎหมายส่วนจริง ๆ น่าปรึกกันอย่างไรก็ไม่รู้ ถ้าท่านรับรองว่า
ไม่ลดลา ก็เอา อยากโว.

ประธานสภาฯ : ขอในที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรส่งร่างให้กรรมาธิการ
ปรับปรุงแก้ไข แล้วส่งมาใหม่ ขอใ้ไปรคยณมือรับ.

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปปรึกษาหารือ

สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมได้ลงมติให้คณะกรรมการพิจารณา

ปรับปรุงนาโฆะโดยเร็ว

หมดเวลาขอเลิกประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา.

ผู้ตรวจงาน

*

*

*

*

*

*

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร